

Vârșnicul Dallin H. Oaks,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Vindecarea bolnavilor

Avem această putere a preoției și trebuie să fim pregătiți cu toții pentru a o folosi în mod corespunzător.

În aceste vremuri în care neliniștea este răspândită în lumea întreagă, din ce în ce mai mulți oameni credincioși se îndreaptă spre Domnul pentru binecuvântări de alinare și sănătate. Doresc să vorbesc acestui auditoriu de deținători ai preoției despre vindecarea bolnavilor – prin medicină, prin rugăciunile spuse cu credință și prin binecuvântările preoției.

I.

Sfinții din zilele din urmă cred în utilizarea celor mai bune cunoștințe și tehnici științifice de care dispunem. Folosim alimentația, mișcarea și alte practici pentru a ne menține sănătatea, iar pentru a ne menține sau a ne recăpăta sănătatea, adăugăm aici ajutorul celor care profesază medicina, cum ar fi doctorii și chirurgii.

Utilizarea științei medicale nu este în opoziție cu rugăciunile noastre oferite cu credință și cu încrederea noastră în binecuvântările preoției. Când cineva solicita o binecuvântare a preoției, președintele Brigham Young întreba: „Ai încercat vreun remediu?”. Celor care au spus nu, pentru că „dorim ca vârstnicii să-și așeze mâinile pe capetele noastre și avem credința că vom fi vindecați”, președintele Young

le-a răspuns: „Acest lucru nu este în acord cu credința mea. Dacă suntem bolnavi și Îl rugăm pe Domnul să ne vindece și să facă pentru noi tot ce este necesar să fie făcut, după înțelegerea mea pe care o am despre Evanghelia salvării, aș putea la fel de bine să Îl rog pe Domnul să facă astfel încât grâul și porumbul să crească, fără ca eu să ar pământul și să plantez sămânța. Mi se pare firesc să folosesc fiecare remediu pe care îl cunosc și [apoi] să Îl rog pe Tatăl meu din

Cer... să sfințească acea faptă pentru vindecarea trupului meu”¹.

Bineînțeles că nu așteptăm până când toate celelalte metode sunt epuizate pentru a ne ruga cu credință sau a oferi binecuvântări de sănătate cu autoritatea preoției. În situații de urgență, rugăciunile și binecuvântările au întâietate. Deseori depunem toate eforturile simultan. Acest model urmează învățăturile din scripturi de a ne „[ruga] întotdeauna” (D&L 90:24) și de a ne asigura ca toate aceste lucruri să fie făcute în înțelepciune și ordine².

II.

Știm că rugăciunea oferită cu credință, rostită atunci când suntem sin-guri sau când suntem în căminele noastre sau în locurile noastre de preaslăvire, poate fi eficientă pentru vindecarea bolnavilor. Multe scripturi se referă la puterea credinței de a vindeca pe cineva. Apostolul Iacov ne-a învățat că ar trebui să ne „[rugăm] unii pentru alții, ca să [fim] vindecați”, adăugând că „mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16). Când femeia care L-a

atins pe Isus s-a vindecat, El i-a spus: „Credința ta te-a tămăduit” (Matei 9:22)³. În mod asemănător, Cartea lui Mormon ne învață că Domnul „lucrează prin puterea Sa, potrivit cu credința copiilor oamenilor” (Moroni 10:7).

Un sondaj național recent a relevat faptul că aproape opt din zece americani „cred că în aceste zile încă au loc miracole la fel cum au avut loc în vechime”. O treime din cei intervievați au spus că au „trăit sau au fost martori la experiența unei vindecări divine”⁴. Mulți sfinți din zilele din urmă au trăit experiența puterii credinței în vindecarea celor bolnavi. Noi, de asemenea, auzim despre exemple ale unei asemenea experiențe în rândul oamenilor credincioși din alte biserici. Un jurnalist din Texas a descris un asemenea miracol. Când o fată în vârstă de cinci ani a început să respire cu dificultate și a devenit febrilă, părinții ei au dus-o degrabă la spital. La momentul în care ea a ajuns acolo, rinichii și plămânii ei nu mai funcționau, temperatura corpului ei era de 41,7 grade, iar corpul ei era de un roșu aprins și era plin de vânătăi. Doctorii au spus că era pe moarte din cauza unui sindrom de șoc toxic a cărui cauză era necunoscută. Pe măsură ce vestea s-a răspândit în rândul familiei și al prietenilor, oameni temători de Dumnezeu au început să se roage pentru ea și a fost ținută o slujbă specială de rugăciune în congregația bisericii Protestante din care făceau parte, în Waco, Texas. În mod miraculos, ea și-a

revenit pe neașteptate de pe patul de moarte și a fost externată din spital la aproximativ o săptămână după aceea. Bunicul ei a scris: „Ea este o dovadă vie a faptului că Dumnezeu răspunde la rugăciuni și înfăptuiește miracole”⁵.

Într-adevăr, după cum ne învață Cartea lui Mormon, Dumnezeu „se arată tuturor celor care cred în El prin puterea Duhului Sfânt; da, în fața fiecărei națiuni, neam, limbă și popor, făcând minuni... minunate pentru copiii oamenilor, după credința lor” (2 Nefi 26:13).

III.

Pentru acest auditoriu – adulți care dețin Preoția lui Melhisedec și tineri băieți care vor primi în curând această putere – îmi voi îndrepta remarcile asupra binecuvântărilor de sănătate ce implică puterea preoției. Avem această putere a preoției și trebuie să fim pregătiți cu toții pentru a o folosi în mod corespunzător. Numărul sporit al dezastrelor naturale actuale și dificultățile financiare ne arată că vom avea nevoie de această putere în viitor mai mult decât am avut în trecut.

Multe scripturi ne învață că slujitorii Domnului „își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși” (Marcu 16:18)⁶. Atunci când autoritatea preoției este folosită pentru a-i binecuvânta pe cei bolnavi, au loc miracole. Am trăit experiența acestor miracole. Ca băiat și ca bărbat am văzut vindecări la fel de miraculoase ca cele consemnate în scripturi și la fel au

văzut mulți dintre dumneavoastră.

În folosirea autorității preoției pentru a-i binecuvânta pe cei bolnavi sunt cinci părți: (1) ungerea, (2) pecetluirea ungerii, (3) credința, (4) cuvintele de binecuvântare și (5) voința Domnului.

Ungerea

Vechiul Testament menționează în mod frecvent ungerea cu ulei ca fiind o parte a binecuvântării conferite prin autoritatea preoției⁷. Ungerile erau declarate ca având loc pentru sfințiri⁸, și probabil că pot fi văzute, de asemenea, ca un simbol al binecuvântărilor ce urmează a fi revărsate din cer ca rezultat al acestei acțiuni sfinte.

În Noul Testament citim că apostolii lui Isus „ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau” (Marcu 6:13). Cartea lui Iacov ne învață despre rolul ungerii în relație cu celelalte elemente ale binecuvântării de sănătate prin autoritatea preoției:

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși” (Iacov 5:14-15).

Pecetluirea ungerii

Când cineva a fost uns prin autoritatea Preoției lui Melhisedec, ungerea este pecetluită prin aceeași autoritate. A pecetlui ceva înseamnă a confirma acel lucru, a-l consacra pentru scopul pentru care este destinat. Când vârstnicii ung o persoană bolnavă și pecetluiesc ungerea, ei deschid zăgazurile cerului pentru ca Domnul să reverse binecuvântările pe care El le dorește pentru persoana suferindă.

„Președintele Brigham Young ne-a învățat: Când îmi așez mâinile pe capul bolnavului, eu mă aștept ca puterea vindecării și influența lui Dumnezeu să

treacă prin mine și să se transmită pacientului, iar boala să se îndepărteze... Când suntem pregătiți, dacă suntem curați înaintea Domnului, o undă de putere de la Cel Atotputernic poate să treacă prin corpul celui care administrează și să ajungă în corpul pacientului, iar bolnavul să se însănătoșească”⁹.

Deși cunoaștem multe cazuri în care persoanele binecuvântate prin autoritatea preoției au fost vindecate, rareori facem referire în adunările publice la aceste vindecări, deoarece revelația din zilele noastre ne atrage atenția să nu „[ne lăudăm]... cu aceste lucruri, nici să nu [vorbit] înaintea lumii; pentru că aceste lucruri vă sunt date vouă pentru folosul și salvarea voastră” (D&L 84:73).

Credința

Credința este esențială pentru vindecarea prin intermediul puterilor cerului. Chiar și Cartea lui Mormon ne învață că „dacă nu ar fi deloc credință printre copiii oamenilor, Dumnezeu nu poate face nicio minune printre ei” (Eter 12:12)¹⁰. Într-o cuvântare notabilă despre administrarea rânduielilor pentru vindecarea celor bolnavi, președintele Spencer W. Kimball a spus: „Nevoia de credință este adesea subestimată. Cel bolnav și familia acestuia par să depindă adesea în întregime de puterea preoției și de darul vindecării pe care ei speră să le aibă frații care administrează, pe când responsabilitatea mai mare este a celui care este binecuvântat... Elementul major este credința persoanei, atunci când acea persoană este conștientă și responsabilă. «Credința ta te-a tămăduit» (Matei 9:22) a fost un lucru atât de des repetat de Învățător, încât aproape a devenit un refren”¹¹.

Președintele Kimball a sugerat și faptul că „administrările prea dese pot fi un semn al lipsei de credință sau al faptului că cel bolnav încearcă să transmită vârstnicilor responsabilitatea

dezvoltării credinței în loc să și-o asume el însuși”. El a vorbit despre o soră credincioasă care a primit o binecuvântare a preoției. Când a fost întrebată în ziua următoare dacă dorește să i se administreze rânduielile din nou, ea a răspuns: „Nu, am fost unsă cu ulei și mi s-a administrat și pecetluirea ungerii. Rânduiala a fost înfăptuită. Acum depinde de mine să obțin binecuvântarea prin credința mea”¹².

Cuvintele de binecuvântare

O altă parte a binecuvântării preoției o constituie cuvintele de binecuvântare rostite de vârstnic după ce el pecetluiește ungera. Aceste cuvinte pot fi foarte importante, dar conținutul lor nu este esențial și ele nu sunt înregistrate în arhivele Bisericii. În unele binecuvântări ale preoției – cum ar fi binecuvântarea patriarhală – cuvintele rostite sunt esența binecuvântării. Dar într-o binecuvântare de sănătate, celelalte părți ale binecuvântării – ungera, pecetluirea, credința și voința Domnului – sunt elementele esențiale.

Este de dorit ca vârstnicul care oficiază să fie într-o armonie perfectă cu Spiritul Domnului, pentru ca el să știe și să declare voința Domnului în

cuvintele binecuvântării. Brigham Young i-a învățat pe deținătorii preoției: „Este privilegiul și datoria dumneavoastră să trăiți astfel încât să știți când vă este transmis cuvântul Domnului și când voința Domnului vă este revelată”¹³. Când acest lucru se întâmplă, binecuvântarea rostită este îndeplinită literalmente și în mod miraculos. În anumite ocazii alese, am trăit experiența acelei siguranțe a inspirației într-o binecuvântare de sănătate și am știut că ceea ce spuneam era voința Domnului.

Totuși, ca majoritatea care oficiază în binecuvântări de sănătate, am avut adesea dificultăți cu privire la certitudinea cuvintelor pe care trebuia să le rostesc. Din diverse motive, fiecare vârstnic trece prin momente de creștere și descreștere în gradul său de sensibilitate la îndemnul Spiritului. Fiecare vârstnic care oferă o binecuvântare este expus la acea influență în funcție de ceea ce dorește pentru persoana suferindă. Fiecare dintre aceste imperfecțiuni și altele din viața muritoare pot influența cuvintele pe care le rostim.

Din fericire, cuvintele rostite într-o binecuvântare de sănătate nu sunt

esențiale pentru efectul ei de vindecare. Dacă persoana aflată în suferință are suficientă credință și dacă Domnul dorește, ea va fi vindecată sau binecuvântată, indiferent dacă persoana care oficiază rostește sau nu acele cuvinte. În schimb, dacă cel care oficiază cedează dorinței sau lipsei sale de experiență și dă porunci sau oferă cuvinte de binecuvântare în exces, dincolo de ceea ce Domnul vrea să ofere în acord cu credința persoanei, acele cuvinte nu vor fi îndeplinite. În consecință, dragi frați, niciun vârstnic nu ar trebui vreodată să ezite să participe într-o binecuvântare de sănătate de teamă că nu va ști ce să spună. Cuvintele rostite într-o binecuvântare de sănătate pot întări și revigora credința acelor care le aud, dar efectul binecuvântării depinde de credință și de voința Domnului, nu de cuvintele rostite de către vârstnicul care a oficiat.

Voința Domnului

Dragi tineri băieți și bărbați, vă rog să luați seama la ceea ce am să spun acum. În timp ce exercităm puterea de netăgăduit a preoției lui Dumnezeu și în timp ce prețuim promisiunea Sa că El ne va auzi și ne va răspunde la rugăciunile oferite cu credință, trebuie să ne amintim mereu că credința și puterea de vindecare a preoției nu pot aduce un rezultat care este în dezacord cu voința Sa a Cărui preoție este. Acest principiu este predat în revelația ce îndrumă vârstnicii Bisericii să își așeze mâinile pe cei bolnavi. Promisiunea Domnului este că „acela care are credință în Mine pentru a fi vindecat, și

nu este osândit la moarte, va fi vindecat” (D&L 42:48; subliniere adăugată). În mod asemănător, într-o altă revelație din zilele noastre, Domnul declară că, atunci când cineva „cere potrivit voinței lui Dumnezeu... se îndeplinește întocmai cum cere” (D&L 46:30)¹⁴.

Din toate acestea învățăm că până și slujitorii Domnului, în timp ce exercită puterea Sa divină într-o împrejurare în care există suficientă credință pentru vindecare, nu pot oferi o binecuvântare a preoției care va face ca persoana să fie vindecată, dacă acea vindecare nu este voința Domnului.

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, cunoscând dragostea Sa măreață și cunoașterea Sa supremă cu privire la ce este cel mai bine pentru bunăstarea noastră eternă, noi ne încredem în El. Primul principiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos, iar credința înseamnă încredere. Am simțit acea încredere într-o cuvântare pe care vărul meu a oferit-o la o înmormântare a unei adolescente care a murit din pricina unei boli grave. El a rostit aceste cuvinte care, la început m-au uimit, iar apoi m-au edificat: „Știu că a fost voința Domnului ca ea să moară. A avut parte de o îngrijire medicală bună. A primit binecuvântări ale preoției. Numele ei a fost pe listele de rugăciune din templu. S-au spus sute de rugăciuni pentru ca ea să își recapete sănătatea. Și știu că în această familie există suficientă credință ca ea să fi fost vindecată dacă nu ar fi fost voința Domnului să o ia acasă acum”. Am simțit aceeași încredere în cuvintele unui tată al

unei alte adolescente speciale care a murit de cancer. El a declarat: „Credința familiei noastre este în Isus Hristos și aceasta nu depinde de rezultate”. Aceste învățături sunt adevărate. Facem tot ce putem pentru vindecarea unei persoane dragi nouă, iar apoi ne încredem în Domnul pentru a obține un rezultat.

Mărturisesc despre puterea preoției lui Dumnezeu, despre puterea rugăciunii oferită cu credință și despre adevărul acestor principii. Mai presus de toate, depun mărturie despre Isus Hristos ai cărui slujitori suntem, a cărui înviere ne oferă siguranța nemuririi și a cărui ispășire ne oferă ocazia de avea viață veșnică, cel mai mare dar dintre toate darurile lui Dumnezeu, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Discourses of Brigham Young*, selecții de John A. Widtsoe (1954), p. 163.
2. Vezi Mosia 4:27.
3. Vezi, de asemenea, Marcu 10:46-52; Luca 18:35-43.
4. *US Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant* (The Pew Forum on Religion and Public Life, iunie 2008), p.34-35, <http://religions.pewforum.org/reports#>.
5. Vezi Steve Blow, „Sometimes, ‘Miracles’ Are Just That”, *Dallas Morning News*, 30 ianuarie 2000, 31A.
6. Vezi, de asemenea, Matei 9:18; Marcu 5:23; 6:5; 7:32-35; 16:18; Luca 4:40; Faptele apostolilor 9:12, 17; 28:8; Doctrină și legăminte 42:44, 48; 66:9.
7. Vezi, de exemplu, Exodul 28:41; 1 Samuel 10:1; 16:13; 2 Samuel 5:3.
8. Vezi, Leviticul 8:10-12.
9. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, (1997), p. 252; vezi, de asemenea, Russell M. Nelson, „Neither Trust in the Arm of Flesh”, *Liabona*, martie 2010, p. 40; *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 474.
10. Vezi, de asemenea, 1 Nefi 7:12; Doctrină și legăminte 35:9.
11. „President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *Tambuli*, august 1982, p. 36-37.
12. *Tambuli*, august 1982, p. 36.
13. *Teachings: Brigham Young*, p. 68.
14. Vezi, de asemenea, 1 Ioan 5:14; Helaman 10:5.